Tôi đỡ lấy khay nước:

- Ông Trung úy Mỹ đến chơi, phát biểu rằng nhà Thiếu tá trông "thanh bần" quá. Tôi cảm động coi như lời khen tặng. Tôi, hà hà. Thiếu tá phi công trực thăng phản lực, vợ một con đang sợ đẻ thêm đứa nữa. Mặc đồ bay, lon lá ra đường cũng có vẻ oai và hách. Vào cổng phi trường lúc nào cũng lấm lét hồi hộp nhìn xem có ông bạn ta gác cổng nào vui vẻ chào kính để được hoan hỉ chào lại nhưng chỉ biết thở dài...

Đợi dứt tiếng cười, tôi tiếp:

- Lương không đủ mướn nhà ngoài, sang được căn nhà trong lưu xá gia binh này, vui lắm... Tôi vẫn thường ăn cắp giờ quân đội cất lẻn về nhà để... nằm bò ép ngực dính đất, vục đầu xuống hố vét từng thau nước cho vợ con nấu nướng giặt giũ dè sẻn.

Mình thì chiều chiều khăn mặt xà bông vào Phi đoàn tắm. Cuộc sống thực là vui. Các cậu thấy tôi lúc nào cũng vui như tết.

Mọi người cười nhưng tiếng cười không lớn lắm. Tôi chia nước cho bọn Như và hỏi:

- Mai các cậu bốc thăm về Phi Đoàn. Còn ba cậu đậu đầu được chọn đơn vị, chọn đâu?

- Như phân vân quá Thiếu Tá. Đa số anh em muốn ở Biên Hòa vì có gia đình ở Sàigòn. Riêng Như, gia đình ngoài Đà Nẵng mà số thăm chỉ có Vùng ba và Vùng hai. Có lẽ Như chọn Biên Hòa nhưng chưa quyết định được phi đoàn nào. Giá phi Đoàn 245 cũng cần pilot mới, Như khỏi mất công băn khoăn.

- Phi Đoàn nào cũng được. Ở đâu thì cũng là phục vụ cho đất nước. Các phi đoàn ở Biên Hòa đều thi hành những phi vụ như nhau. Với hoa tiêu chúng ta, cái "danh" tạo dựng nhờ công lao chiến đấu ngoài mặt trận. Còn "lợi" thì các cậu thấy đó, giới phi hành chúng ta sống rất "thanh bần". Điều cần nhắc nhở là dù ở đơn vị nào, các cậu ráng sống hòa đồng, làm việc nghiêm chỉnh, giữ gìn tư cách để gây lòng quý trọng và tình thương mến của các cấp chỉ huy, bè bạn...

Hưng xoay tròn chiếc ly trong tay, cất tiếng hỏi:

- Thiếu Tá có thể cho biết Phi đoàn nào tốt nhất ?

Tôi cười lớn:

- Tốt nhất là thế nào ? Chúng ta chỉ nên nhìn mọi vật một cách tương đối thôi. Mà "tốt" về nhân sự hay về lề lối làm việc hoặc mức độ nguy hiểm của phi vụ ? Tôi nói như nhau. Ông Phi Đoàn-Trưởng nào ở đây cũng là những người khả kính đầy tư cách. Họ là những người có tâm hồn trẻ trung trong thế hệ chúng ta, nếm trải nhiều kinh nghiệm và cảm thông với chúng ta dễ dàng. Nói chung ở đâu cũng dễ chịu. Cũng không có cảnh kết bè kết đảng mưu hại lẫn nhau, không có cảnh nịnh trên đè dưới, đá hậu kẻ hàng ngang, ăn cướp công lao đồng đội, không phân chia, không kỳ thị...

Tôi dụi tắt mẩu thuốc, cười tiếp:

- Đừng lo sợ. Ở đây tất cả coi nhau như anh em. Nếu sự chọn lựa cần tôi đưa ý kiến thì tôi nói thế này: Nên chọn đơn vị có người chỉ huy hợp tính với mình sẽ dễ tạo tình thân và thông cảm. Ngoài ra cũng cần có một vài người quen ở đấy để khỏi bỡ ngỡ lúc đầu và được chỉ dẫn những điều bổ ích.

Câu chuyện xoay qua buổi lễ mãn khóa hôm thứ bảy, Huệ nói:

- Em có đứa em gái đi dự. Nó về kể lại cho ông già nghe không khí trang nghiêm cảm động của buổi lễ... Khi nhạc trổi lên bản "Không quân Việt Nam", nó xúc động rợn người nhìn thằng anh quỳ dâng lời thề trong hàng ngũ và bật khóc. Về nhà coi TV nó khóc nữa làm cả nhà cũng khóc theo...

Quảng đùa:

- Thế mày có khóc không ?

Huệ cười, mặt nhuốm hồng:

- Tao cầm lòng không được, khóc luôn... "Đi không ai tìm xác rơi" nghe ghê quá.

Tôi lâng lâng một nỗi vui, nhớ lại buổi sáng thứ bảy đẹp trời tại sân cờ Sư Đoàn 3 KQ. Họ đứng thành hàng quân tề chỉnh trước khán đài, oai nghiêm sáng đẹp trong những bộ quân phục đại lễ trắng tinh khôi. Mầu trắng thanh cao như tâm hồn những người trai vừa buông sách vở, từ giã học đường. Những gương mặt xạm đen vì nắng gió thao trường. Những ánh mắt long lanh tia mặt trời buổi sáng. Tất cả đăm đăm một nỗi bồi hồi cảm động ngước nhìn lá quốc kỳ phần phật tung bay rực rỡ trên nền mây xanh biếc. Nhạc trổi lên. Khúc quân hành hùng tráng ngợi ca đời chim vượt trên lưng gió. Tiếng nhạc rộn ràng phồng căng mạch máu, sôi nổi buồng tim đầy ắp niềm vui chờ đợi. Họ đang hồi hộp đợi chờ giây phút thiêng liêng của buổi lễ đánh dấu đoạn đầu binh nghiệp, khai mở tương lai bốn mươi người trai trẻ bắt đầu cuộc dấn thân thi hành sứ mạng cao cả của những chàng Hiệp sĩ Không gian, Phi công thời chiến. Những cánh chim tự do quả cảm vẫy vùng bay bổng trên khắp vùng trời quê hương góp phần chiến đấu bảo vệ đất đai sông núi và sự sinh tồn dân tộc.

- Buổi lễ mãn khóa tổ chức tuyệt hảo. Các cậu hài lòng chứ ?

- Tụi em sẽ nhớ suốt đời. Không khí hôm ấy thật cảm động, lòng dạ tưng bừng hồi hộp, có lúc phập phồng muốn khóc. Sau đó thầy trò mừng rỡ quấn quít lấy nhau. Người nhà tụi em thấy cảnh tượng ấy cũng phải ngạc nhiên trước tình đằm thắm...